12/05/2019 *(Viering)*

Geroepen worden vanuit Gods perspectief ...

In de Paastijd beluisteren we dikwijls een verhaal uit de Handelingen der apostelen geschreven door de evangelist Lucas. Het vertelt ons de soms moeilijke maar altijd boeiende start van de eerste kerkgemeenschap of de Jezusbeweging zoals de eerste christenen soms genoemd werden.
Vanuit Jeruzalem uitzwermend over de hele wereld met een bijzondere dynamiek vinden we vandaag Paulus en Barnabas terug met een duidelijke boodschap van Godswege uit: want steeds centraal staat een levend Godsgeloof gevoed vanuit een actief Jezusvoorbeeld. Dit was niet altijd evident want er kwam duidelijk tegenkanting vanuit de traditionele Joodse geloofsgemeenschap. Maar dit hield Paulus niet tegen , integendeel hij verruimt de Blijde Boodschap ook tot niet-joden, beeld van de universele kerk.
Ook in het evangeliewoord spreekt Jezus tot ons over zijn relatie tot ieder van ons. Hij laat aanvoelen dat Hij een intieme band wil opbouwen met elkeen die openstaat voor zijn Liefdesboodschap van Godswege uit. Telkens beklemtoont Hij zijn diepe verbondenheid met Zijn én dus ook onze God die Hij Vader noemde. Jezus legt de eenheid van iedereen in God zelf cfr. beeld uit het Scheppingsverhaal dat elke mens geschapen is naar Gods beeld en gelijkenis.
Laat ons nu even terugkoppelen naar Jezus woorden in het evangelie: “Ik ben de goede herder, luister naar mijn stem…” Dit is veel meer dan luisteren naar zijn woorden. Het gaat veel dieper, het straalt rust en vertrouwen uit (naar analogie van een klein kindje dat rustig wordt en stil als het de stem van vader of moeder hoort).
Christus zegt daarenboven: “Ik ken mijn schapen”, met andere woorden ‘zijn mensen’ en dus ons vandaag. Hij begrijpt ons, Hij doorgrondt ons, Hij schenkt ons Zijn onvoorwaardelijke, nooit berekende Liefde, zelfs over de dood heen. Een goede herder geeft zijn leven voor zijn schapen.
Deze diepe inhoudelijke Boodschap is echter niet vrijblijvend voor diegenen die ze aannemen want ze daagt elke toehoorder of lezer, dus ook ons, uit een deel van de daaruit voortspruitende verantwoordelijkheid te nemen. Elke liefde vraagt ahw. wederliefde. Zoals de herder zijn schapen kent, kennen de schapen de herder en luisteren naar hem én ze volgen hem. Jezus voegt er zelfs aan toe: en ze ontvangen eeuwig leven in God zelf. Hier komt opnieuw het eenheidsprincipe van Vader, Zoon en Geest naar voor.
Laten wij God erkennen als de unieke liefdesbron waaruit alle leven ontstaat en die wij dus vandaag ook nog altijd ‘Vader’ mogen noemen. Laten we Jezus (h)erkennen als de unieke mens die het evenbeeld van de Vader is en zodoende ons levensvoorbeeld is geworden en laten we die eenheid delen in liefde vanuit de Geestkracht die ons voortstuwt alle dagen van ons leven.
Ik zou durven zeggen dat de unieke Liefde van Jezus de Christus geweest is te sterven voor de anderen, voor ons ook vandaag nog altijd en zodoende nieuw leven mogelijk maakt in de geboorte van die andere, van generatie op generatie. Zodoende is verrijzenis geen hocus-pocus-gebeuren maar een perpetuum mobile in de tijd vertrekkend in ons eigen leven.
Tenslotte wordt deze zondag ook roepingenzondag genoemd: wij allen zijn uitgenodigd of geroepen om ieder op zijn/haar eigen plaats en manier Gods boodschap gestalte te geven door een wereld uit te bouwen waar liefde, geloof en hoop mogelijk is of wordt. Laat ons deze Boodschap ervaren als een gave Gods maar weet wel dat een maar echt gave kan zijn als ze voldoet aan twee voorwaarden :
Wij moeten de gave aanvaarden: God biedt ieder van ons het leven aan doorheen de liefde van mensen, én
Er moet daar dan ook iets mee gedaan worden = ons geroepen zijn vanuit Christus’

levensvoorbeeld om zo goed als God te zijn voor medemensen.
Als ieder van ons daar eens probeert werk te maken in zijn/haar eigen kleine of grote omgeving dan denk ik dat we Jezus uitnodiging begrepen hebben. Voel je geroepen om er mee aan de slag te gaan…
Luc Dekelver – diaken